

rejst — det fremgik jo af den Ordveksling, som fandt Sted —, har man indenfor Regeringskoalitionen overvejet vel, inden man førte den frem. Det kan altsaa ikke være Forespørgerens Formaal at lave Postyr om Landmandsbanken og de til denne hørende Affærer. Man har gjort sig klart, at denne Sag uden Fare for Fædrelandet kan debatteres; ellers var den ikke blevet rejst. Det er sket ikke for at henlede Opmærksomheden paa disse pinlige Affærer, men det er sket for at bidrage til Opklaring af dem, vil jeg antage. Forespørgeren vil hævde, hvis man ude i Befolkningen spørger, hvad Meningen var med dette lille Intermezzo. Der er vel imidlertid Grund til at sige, at selve dette lille Intermezzo har dog den Virkning, at det paa ny henleder Opmærksomheden paa disse Sager, bidrager til, at der paa ny skrives om Landmandsbanken og Transatlantisk Kompagni og alle de pæne Folk, der var knyttet til disse Virksomheder. Det bidrager i hvert Fald ikke til at holde Ro om Sagen. Jeg har nylig læst en Proklamation fra 4 Herrer, Formanden for Dampskibsrederiforeningen Hr. Sass, Formanden for Grosserer-Societetet Hr. Ernst Meyer, Formanden for Industri-raadet Hr. Benny Dessau og Formanden for Landbrugsraadet Hr. Pinstrup — det er jo en meget sjælden Koalition mellem disse 4 Herrer —, hvori de, altsaa i Forening, taler om, at man skal tilstræbe et forsonligt Samarbejde — jeg formoder, det er mellem Landbruget og Industrien, og jeg nægter ikke, at dette tiltrænges. Man formaner i denne Proklamation Befolkningen til endelig at give Erhvervslivet Ro, til ikke at tale for meget om de pinlige Affærer, der har været oppe i disse Tider, til ikke at fremme partipolitiske Formaal ved Behandlingen af Erhvervsforhold og undlade personlige Angreb. Ja, jeg glæder mig i høj Grad til at se denne nye smukke Tid oprinde. Det bliver jo den rene Idyl, naar Venstres og den konservative Presse ophører med personlige Angreb, og det bliver jo ikke mindre idyllisk at se Hr. Pinstrup optræde uden partipolitiske Formaal.

Se, i denne Proklamations Interesse, i Interesse af Bestræbelsen for Fred og Ro om Erhvervsforholdene og disse pinlige Sager kan Forespørgselen ikke være fremsat,

thi den kan jo ikke undlade at bringe en vis Uro til Stede paa ny, en vis offentlig Omtale af disse Sager. Maaske er dette Urostof, som Forespørgselen i sig selv er, ogsaa et Tegn paa den Uro, der med Rette er til Stede i den konservative Lejr, og jeg kan i og for sig godt forstaa de Indledningsbemærkninger, som Forespørgeren gjorde om Tiden mellem Forespørgselsens Fremsettelse og dens Behandling, thi den lange Tid, der er hengaaet, har ikke været særlig behagelig for det konservative Folkeparti, det har ikke været særlig behageligt for Partiet at rejse Aktion just i disse Dage, hvor flere af dets fornemste Ledere sidder paa Anklagebanken for Affærer, der ikke er mindre uappetitlige end den, som angaar Plum-Sagen. Det maa ikke være særlig morsomt for den ærede Forespørger, det forstaaer jeg godt. Det havde været behageligere for ham at faa Forespørgselen af Stabelen for 14 Dage siden, eller hvor længe det nu er, siden den anmeldtes, fremfor i disse Dage, hvor oven i Købet et konservativt Blad i Dag kræver en konservativ Landstingsmands Afgang paa Grund af den mislige Affære, i hvilken han og Formanden for det konservative Partis Organisations Forretningsudvalg er indblandet.

Men med denne Forespørgsel har man altsaa fra Forespørgerens og hans Partis Side tilsigtet, at der skulde bibringes Vælgerne den Tro, at der virkelig ogsaa i konservative Kredse var Interesse for Opklaring og retfærdig Domfældelse. Justitsministeren plumpede imidlertid i i Dag, da han sagde, at det var jo kun det rent formelle, det her drejede sig om. Ja, selvfølgelig, det er det rent formelle, og det skal Befolkningen ogsaa snart forstaa, at naar den ærede Forespørger har fremsat denne Forespørgsel, er det ikke af reelle Grunde, ikke for at bidrage til Opklaring af den Mudderpøl, som det kapitalistiske Samfund befinder sig i, men for at putte Befolkningen Blaar i Øjnene, Blaar, der skulde faa dem til at tro, at det konservative Parti ligesom flere andre var interesseret i Opklaring af disse mislige Affærer. Det er imidlertid utvivlsomt, at Befolkningen ikke vil nøjes med dette lille aftalte Intermezzo i Dag. Befolkningen vil fremdeles kræve Opklaring og ikke blot Afgørelse og Misbilligelse paa de